

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010310
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1115010310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného H. X.M., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 9.12.2015, č.k. 8T/21/2015-187, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 24. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovanému

H. X., A.. XX.XX.XXXX Q. W., S. W. W.,
Y. Č.. X, S.. Č.. Q. Q. S. E. X.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m), § 36 písm. l), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa zrušujú výroky o treste uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, č.k. 2T/152/2015-110, právoplatným dňa 09.02.2016 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, č.k. 7T/16/2015-172, právoplatným dňa 25.11.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 9.12.2015, č.k. 8T/21/2015-187, bol obžalovaný H. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že

dňa 24.09.2014 v čase od 05.00 hodiny do 09.30 hodiny v W. na W. ulici číslo 1 v študentskom domove U. M., z internátnej izby č. 7 nachádzajúcej sa v bloku B na XX. poschodí odcudzil poškodenému F. Q. 1 kus notebook značky D. N - 70 bielej farby s hliníkovým efektom, sériového čísla V v hodnote 500 eur, 1 kus notebook značky P. Pro s hliníkovým povrchom sériového čísla XXXXXPNXXXD v hodnote 300 eur,

1 kus tablet značky Y. G. bielej farby sériového čísla T v hodnote 250 eur a 1 kus mobilného telefónu značky X. R. P striebornej farby, G. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 100 eur, a to tým spôsobom, že využil spánku poškodeného F. Q. na izbe a vyššie uvedené popísané veci voľne položené na pracovnom stole z tohto odcudzil, čím takto poškodenému F. Q. spôsobil škodu v celkovej výške 1.150 eur, pričom takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/67/2013 zo dňa 21.05.2013, právoplatným toho istého dňa, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr.zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol vo výroku o treste zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 7T/16/2015, právoplatný toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bola obžalovanému zároveň uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému F. Q. v sume 1.150 eur.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. obžalovaný písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 29.12.2015, v ktorom uviedol, že trestný čin spáchal v súbehu s trestným činom, za ktorý bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 7T/16/2015, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý považuje za dostačujúci trest. Ďalej žiadal o ponechanie zaradenia v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 a ods. 5 Tr.zák., nakoľko iný stupeň stráženia je na nápravu nevyhovujúci, lebo bude odlúčený od svojej rodiny a maloletej dcéry, ktorá má 4 roky a je na obžalovaného veľmi citovo a psychicky naviazaná a vzdialenosť by obmedzila ich vzťah a styk. Zároveň požiadal, aby si odvolací súd vyžiadal hodnotenie obžalovaného z väzby a výkonu trestu odňatia slobody.

V ďalšom písomnom podaní doručenom na prvostupňový súd dňa 16.3.2016 obžalovaný podané odvolanie doplnil v tom, že podľa § 44 Tr.zák. žiada rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu a ponechanie mu trestu uloženého rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, sp.zn. 2T/152/2015, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorým bol zrušený v treste rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 7T/16/2015. Skutok, ktorý je prejednaný, sa stal asi pred rokom ako bol odsúdený Okresným súdom Bratislava IV. Nakoľko už vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Trnava a rozsudok prvostupňového súdu by ostal ponechaný, má pomaly odsedenú 1/3 z trestu, mohol by požiadať naspäť o preradenie zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia. Ďalej obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd obžalovanému nezarátal podmienku z roku 2014 - 2015 v trvaní 5 mesiacov a 24 dní, ktorú žiada zarátať. Preto žiada odvolací súd, aby pri rozhodovaní o zaradení do stupňa stráženia použil § 48 ods. 4 Tr.zák. a vyžiadal si hodnotenie obžalovaného z Ústavu na výkon trestu Trnava, kde v súčasnosti vykonáva trest. Na základe ponechania obžalovaného v minimálnom stupni stráženia by obžalovaný mohol byť zaradený do prevádzky réžia - obsluhovanie príslušníkov ZVJS ako čašník. V tunajšom ústave začal navštevovať aj kurz „Právo na každý deň“, ktorý by rád dokončil. Ďalej uviedol, že matka má podstúpiť ťažkú operáciu a boli by pre operáciu a vzdialenosť obmedzené návštevy s jeho dcérou. Už len táto informácia je pre obžalovaného veľkým trestom a ponaučením do budúcnosti. Chcel by sa čo najrýchlejšie vrátiť k rodine a najmä k dcérke, kde obe dosť psychicky trpia. Ďalej obžalovanému hrozí aj premena podmienky vo výške 14 mesiacov.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 6.4.2016.

Po predložení spisu odvolací súd zistil, že súčasťou spisového materiálu nie je spis Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/16/2015, ohľadom rozsudku ktorého bol prvostupňovým súdom zrušený výrok o treste, a preto si tento vyžiadal. Rovnako si vyžiadal spis Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/152/2015, keďže z aktualizovaného odpisu registra trestov obžalovaného vyplývalo ďalšie také odsúdenie. Vzhľadom na obsah podaného odvolania obžalovaného si odvolací súd vyžiadal aj hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré bolo zaslané z Ústavu na výkon trestu

odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou dňa 22.4.2016 a z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava dňa 2.5.2016.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo vykonané dokazovanie, a to prečítaním uvedených listinných dôkazov vyžiadaných odvolacím súdom, pričom z nich vyplývajú tieto skutočnosti:

-z odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 23.5.2016, z vyžiadaných spisov a z rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.4.2014, č.k. 4T/45/2010-334, vyplýva u obžalovaného spolu 15 odsúdení, v prevažnej miere pre majetkovú trestnú činnosť, pričom posledné dve odsúdenia sú rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, č.k. 7T/16/2015-172, právoplatným dňa 25.11.2015, pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody na 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia so spáchaním skutku dňa 17.10.2014 (súdom schválená dohoda o uznaní viny a prijatí trestu) a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, č.k. 2T/152/2015-110, právoplatným dňa 9.2.2016, pre spáchanie pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia so zrušením výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 7T/16/2015-172 so spáchaním skutku dňa 30.9.2015,

- podľa hodnotení obžalovaného z výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný dňa 4.10.2015 dodaný do výkonu väzby príslušníkmi Policajného zboru do Ústavu na výkon väzby Bratislava, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. K osobám, s ktorými prichádzal do styku, sa správal slušne, konflikty na oddiele nevyvolával. Čistotu a poriadok na cele si udržiaval, osobné veci a lôžko mal náležite uložené. Disciplinárne odmenený ani potrestaný počas výkonu väzby nebol. Voľný čas trávil sledovaním televízie, čítaním rôznej literatúry, počúvaním rádia, hraním spoločenských hier, zúčastňoval sa aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval formou korešpondencie, návštev a telefonovaním. Pracovne zaradený počas výkonu väzby nebol. Dňa 17.12.2015 obžalovaný nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody priamo z výkonu väzby. Dňa 29.12.2015 bol preeskortovaný na nástup trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov a dňa 19.1.2016 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby a následne výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcich ústavoch bolo na požadovanej úrovni. Nebol tu disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Správanie a vystupovanie menovaného je na požadovanej úrovni, slušné. Osobnú hygienu dodržiava, v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snaží dodržiavať. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, čítaním dostupnej literatúry, počúvaním rozhlasu, športovaním. Taktiež sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Voľný čas sa snaží využívať zmysluplne. Dňa 21.4.2016 bol pracovne zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom Replast, kde pracuje doposiaľ. Menovaný je slobodný, s bývalou družkou má jedno dieťa. Vyživovaciu povinnosť na dieťa nahlásil a plní ju formou dobrovoľných úhrad. Kontakt počas výkonu trestu udržiava s matkou, s dcérou a expartnerkou formou korešpondencie, návštev a telefonovania. Riziko sociálneho zlyhania u obžalovaného je stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodu recidívy, nedostatočne kritického postoja k páchaniu trestnej činnosti, ako aj nadmerného konzumu alkoholu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka navrhla zrušiť rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému primeraný súhrnný trest so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že budú zrušené obe oboznámené rozhodnutia vo výroku o treste. Je toho názoru, že nie je možné upustiť od uloženia súhrnného trestu, a to predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sústavne pácha trestnú činnosť najmä majetkového charakteru.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vzhľadom na oboznámené navrhuje postupom podľa § 44 Tr.zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený Okresným súdom Bratislava IV je trestom dostatočným. Ak by však odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné uložiť súhrnný trest, tento navrhol uložiť v nižšej výmere ako v napadnutom rozsudku a obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že veľmi ľutuje, čo sa stalo. Až teraz v poslednej dobe si uvedomuje dôsledky svojho konania, pretože prichádza o čas, ktorý by mohol stráviť s dcérou. Zároveň navrhuje, aby mu bol uložený súhrnný a úhrnný trest so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, prípadne aby súd zväžil upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu sp.zn. 2T/152/2015. Zároveň sa pripája k prednesu obhajcu. Čo sa týka súčasného zaradenia, dodal, že spĺňa kritéria na minimálny stupeň stráženia, je brigádír oddielu a tým, že ak by bol zaradený do stredného stupňa stráženia, výrazným spôsobom by sa obmedzili návštevy jeho mamy a dcéry, s ktorými je v styku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr.zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr.zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo

napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu nie sú odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len výrok o treste a jeho zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, pričom však odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ale z iných, v odvolaní neuvádzaných dôvodov. Uvedené zistenie odvolacieho súdu vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde treba uviesť, že obžalovanému, obhajcovi a poškodenému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr.por., pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.12.2015 po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo žalovaného skutku a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dokazovanie len ohľadom výroku o treste.

Následne sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyjadril k svojim osobným pomerom a boli oboznámené listinné dôkazy vzťahujúce sa k osobe obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným zo spáchania tohto prečinu.

Ako bolo už vyššie uvedené, podané odvolanie smeruje voči výroku o treste, pričom prvostupňový súd uložený trest v napadnutom rozsudku odôvodnil predovšetkým nasledovnými skutočnosťami.

Prvostupňový súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr.zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, bol ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. Obžalovaný bol doposiaľ 6 krát vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody. Jednotlivé nepodmienečné výkony trestov odňatia slobody (ukladané v trvaniach od 1 mesiaca po 1 rok a 9 mesiacov) u obžalovaného evidentne nespĺnili svoj účel a neboli dostačujúce na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Prvostupňový súd zdôraznil, že obžalovaný po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/67/2013 zo dňa 21.5.2013, na ktoré nie je právny nárok, sa dopustil rovnakej trestnej činnosti. Obžalovaný tak súd a ani spoločnosť nepresvedčil o jeho náprave a naopak svojim konaním, ktoré predstavuje špeciálnu recidívu, zavdal príčinu na prísne potrestanie. V zmysle naznačeného prvostupňový súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/16/2015 zo dňa 25.11.2015, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák., keďže prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil dňa 24.9.2014, teda pred tým, ako bol vyhlásený predošlý odsudzujúci rozsudok. V nadväznosti na uložený súhrnný trest súd podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste skôr vyhláseného rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Prvostupňový súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich

rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obžalovaný naproti tomu v odvolaní žiadal upustiť od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na naposledy uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, sp.zn. 2T/152/2015, príp. uložiť miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody ako bol uložený prvostupňovým súdom so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolačný súd k uloženému trestu v napadnutom rozsudku uvádza nasledujúce skutočnosti.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. je úmyselný trestný čin, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 212 ods. 3 Tr.zák. je 6 mesiacov až 3 roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedeného trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný), ale môže uložiť iný druh trestu.

Na druhej strane v osobe obžalovaného ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú na nepodmienečné tresty odňatia slobody uložené za spáchanie majetkovej trestnej činnosti (pred spáchaním prejednáwanej trestnej činnosti bol obžalovaný odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody v rokoch 2009, 2010, 2012 a dvakrát v roku 2013, pričom v roku 2013 mu bol nariadený aj náhradný trest odňatia slobody pre úmyselné zmarenie výkonu peňažného trestu). Prejednávaná trestná činnosť bola pritom spáchaná v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.4.2014, sp.zn. 6Pp 32/2014, kde mu plynie skúšobná doba v trvaní 3 roky a kedy podľa § 49 ods. 2 Tr.zák. súd nemôže podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody. Predovšetkým však obžalovanému vzhľadom na odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, č.k. 7T/16/2015-172, právoplatným dňa 25.11.2015, ktorým bol uznaný vinným pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody na 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, č.k. 2T/152/2015-110, právoplatným dňa 9.2.2016, ktorým bol uznaný vinným pre spáchanie pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák.

v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia so spáchaním skutkov dňa 17.10.2014 a 30.9.2015, bolo nutné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., ktorý nesmel byť miernejší než trest uložený skorším rozhodnutím.

Hoci vzhľadom na podané odvolanie len voči výroku o treste a už uvedený obmedzený revízný princíp nemá odvolací súd oprávnenie posudzovať prvostupňovým súdom zistený skutkový stav a právne posúdenie skutku, podľa rozsudku prvostupňového súdu, ktorý nebol ohľadom viny napadnutý odvolaním, obžalovaný mal svojim protiprávnym konaním v troch prípadoch (vrátane skutkov, za ktoré už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, č.k. 7T/16/2015-172 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, č.k. 2T/152/2015-110,) odcudziť veci so spôsobením škody 1.150 eur, 745 eur a 4.439 eur, pričom v prípade odsúdenia Okresným súdom Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, č.k. 2T/152/2015-110 mal aj neoprávnené vniknúť do obydlia iného.

Odvolací súd po posúdení uvedených skutočností dospel k záveru, že v prejednávanej veci účelu trestu zodpovedá uloženie jedine nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Z pohľadu výmery trestu prvostupňový súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák. (priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti a úprimné oľutovanie jej spáchania) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený vzhľadom na jeho opakované odsúdenia pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody v minulosti).

Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade prvostupňový súd pri ukladaní trestu pochybil, keďže správne mal prvostupňový súd u obžalovaného zistiť aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr.zák., a to spáchanie viac trestných činov, keďže došlo k súbehu spáchania viacerých trestných činov. V tom prípade by u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, a teda sa mala podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. spôsobom ustanoveným v § 38 ods. 8 Tr.zák. dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby u najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov (prečin podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky) zvyšovať o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest odňatia slobody mal byť správne obžalovanému ukladaný v upravenej trestnej sadzbe 16 mesiacov až 3 roky.

Tieto pochybenia prvostupňového súdu nemohol odvolací súd napraviť a museli zostať iba v akademickej rovine, keďže odvolanie podal iba obžalovaný a v takom prípade podľa § 322 ods. 3 Tr.por. nie je možné zmeniť rozsudok v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius).

Odvolací súd však napravil pochybenie prvostupňového súdu pri ukladaní súhrnného trestu. Prvostupňovým súdom bol síce uložený súhrnný trest, avšak zo spisu vyplýva, že prvostupňový súd nemal pripojený príslušný spis ohľadom predošlého odsúdenia obžalovaného (spis Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/16/2015). Vzhľadom na túto skutočnosť sa stalo to, že po vyhlásení napadnutého rozsudku prvostupňovým súdom a pred predložením spisu na rozhodnutie o odvolaní, došlo k ďalšiemu odsúdeniu obžalovaného, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.12.2015, č.k. 2T/152/2015-110, ktorý nadobudol už aj právoplatnosť dňa 9.2.2016, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest so súčasným zrušením výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.11.2015, č.k. 7T/16/2015-172.

Na základe uvedeného bolo nutné obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody (obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin) vo vzťahu k celej trestnej činnosti spáchanej v súbehu, teda bolo nutné rušiť výroky o treste ohľadom oboch predošlých odsúdení obžalovaného, resp. upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Vzhľadom najmä na osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti opakovane odsúdený za spáchanie úmyselnej majetkovej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody a skutočnosť, že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, účelu trestu v prejednávanej veci zodpovedá uloženie súhrnného trestu odňatia

slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, čomu zodpovedá aj trest uložený prvostupňovým súdom vo výmere 2 roky a podľa odvolacieho súdu nebolo možné rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu (ako sa to dožadoval obžalovaný v odvolaní), keďže nebola splnená zákonná podmienka pre také rozhodnutie, a to že trest uložený skorším rozhodnutím je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nemohol vyhovieť ani odvolacej námietke obžalovaného ohľadom jeho žiadosti o uloženie miernejšieho súhrnného trestu odňatia slobody.

Za nedôvodné a nepodstatné boli odvolacím súdom vyhodnotené v tejto súvislosti aj odvolanie námietky obžalovaného ohľadom toho, že mu hrozí premena podmiennečného trestu odňatia slobody, keďže také prípadné rozhodnutie je dôsledok toho, že daná osoba v skúšobnej dobe nevedie riadny život a nie je žiadny zákonný dôvod na takú skutočnosť pri výmere trestu prihliadať. Uvedené sa obdobne vzťahuje na odvoláciu námietku obžalovaného ohľadom jeho žiadosti o započítanie „podmienky z roku 2014 - 2015 v trvaní 5 mesiacov a 24 dní“, keďže započítanie väzby a trestu sa uskutočňuje až počas vykonávacieho konania (po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej), pričom z odpisu registra testov nevyplývalo žiadne také rozhodnutie, ohľadom ktorého by prípadne pripadalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v napadnutom rozsudku bolo v súlade so zákonom a tento výrok bol prevzatý aj do rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin, a to dokonca opakovane s vykonaním trestu v rokoch 2009, 2010, 2012, 2013 a 2014. Odvolacím súdom boli pritom vyhodnotené ako nepodstatné obžalovaným uvádzané argumenty v odvolaní ohľadom sťaženia styku obžalovaného s rodinnými príslušníkmi v prípade nezaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v tejto súvislosti treba poukázať aj na hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, kde bola konštatovaná u obžalovaného menej priaznivá resocializačná prognóza. Čiže neboli splnené zákonné podmienky ustanovené v hore citovanom § 48 ods. 4 Tr.zák. a odvolací súd nezistil vecné dôvody, z ktorých by bolo možné urobiť záver, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného by v ústave na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia bola náprava obžalovaného lepšie zaručená.

Zhrnutím teda odvolací súd uvádza, že napriek skutočnosti, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, na základe podaného odvolania musel odvolací súd pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, avšak z iného, v odvolaní neuvádzaného dôvodu (porušenie ustanovenia Trestného zákona napadnutým rozsudkom), keďže obžalovanému mal byť ukladaný súhrnný trest aj vo vzťahu k ďalšiemu odsúdeniu, ktoré bolo vyhlásené a nadobudlo právoplatnosť po vyhlásení odvolaním napadnutého rozhodnutia, pričom bolo nutné zrušiť výroky o treste oboch predošlých odsúdení. Zároveň bolo do výroku o treste doplnené aj ustanovenie Trestného zákona, podľa ktorého sa ukladal súhrnný trest, ktorý sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, ktorý je možné uložiť jednak podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr.zák. (čo je prípad prejednávanej veci), jednak podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr.zák. (v druhom prípade ak ide o viacčinný súbeh trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, kedy sa na rozdiel od § 41 ods. 1 Tr.zák. zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného z posudzovaných o jednu tretinu).

Uvedené pochybenie prvostupňového súdu napravil odvolací súd, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený resp. doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. Odvolací súd pri doplnení výroku o treste o zákonné ustanovenie § 41 ods. 1 Tr.zák. uložil obžalovanému rovnaký trest aj ohľadom druhu trestu aj ohľadom jeho výmery ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, keďže trest uložený prvostupňovým súdom zodpovedá účelu trestu a zásadám pre ukládanie trestov ustanovených Trestným zákonom, pričom však vzhľadom na uložený súhrnný trest boli zrušené výroky o treste oboch dotknutých predošlých odsúdení obžalovaného. Vo zvyšnej časti zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.